

Posudek oponenta bakalářské práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	Filip Zobač		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimédia a design/Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2018/2019
Název práce	Fotografie na české hudební scéně		
Oponent práce	Doc. MgA. Jaroslav Prokop		

Téma teoretické práce Filipa Zobače s názvem *Fotografie na české hudební scéně* je logickým východiskem jeho hlavních zájmů, snad životních náplní – hudby a fotografie.

Možná by měl být název doplněn ještě časovým údajem „...90. let“. Toto období je totiž těžištěm jeho práce. Po nutném úvodu ilustrujícím vývoj fotografie hudby v předchozí, totalitní době, zkoumání termínu alternativa - alternativní hudba, jeho letmého srovnání s chápáním tohoto pojmu v Československu a v Evropě, se věnuje vybraným fotografům a jejich tvorbě.

1. kapitola – *Historický exkurz* – je pohled do hudební scény 70. a 80. let. Fundovaně a s přehledem mapuje situaci této doby, postavení neoficiálních, nerežimních hudebníků, alternativních hudebních skupin, nástup „Nové vlny“, peripetie života na hranici legality. Zmiňuje i „slavný“ článek Jana Krýzla v bolševickém časopise Tribuna, který se stal impulzem k pronásledování režimu nepohodlných hudebníků, ale i dalších umělců. Následující postupné zákazy „až do úplného zapomení“ se dotkly mnoha významných umělců. Naštěstí tato doba poměrně brzo vyvanula ve druhé polovině 80. let. Tato kapitola je přehledně napsaná a přínosná nejen kvůli připomenutí si doby komunistické nadvlády a jejího tristního dopadu na celou kulturní a uměleckou obec, zmrtnění aktivit, které nepodkuřovaly komunistům.

V 90. letech, po převratu se atmosféra totálně uvolňuje a alternativní umění se stává normální součástí kulturního života v naší zemi. I tuto informaci Filip popisuje s přehledem, také díky mnoha absolvovaným rozhovorům s hudebníky, fotografy i publicisty a redaktory časopisů.

2. kapitola *Fotografické osobnosti* – tady nám Filip Zobač představuje krátkými medailony významné osobnosti, které se fotografiemi hudebního dění zabývali, někteří zabývají dosud. Představuje 1. dámu hudební fotografie – Hanu Rysovou, dále Dana Vojtíška, Miroslava Vodehnala, Karla Šustru, Jiřího Jandu, Martina Sieberta, Tomáše Turka a nejmladšího Tomáše Martinka.

Pro mne osobně je zajímavou informací, že většina z těch mladších se s muzikou setkala a začala ji fotografovat v 80. letech v legendárním Junior klubu Na chmelnici, v Praze na Žižkově, který však v roce 1995 ukončil svou činnost.

Součástí této kapitoly je porovnání pracovních stylů jednotlivých fotografů, problematika přechodu od klasické analogové fotografie k digitální. Nechybí kapitolka o technice, kterou autoři používali, nebo používají. Práce je doplněna rozsáhlou obrazovou přílohou ilustrující fotografie jednotlivých autorů. Fotografie zde uvedené jsou v relativně dostatečném formátu i kvalitě, takže je můžeme dobře porovnávat. Na přiloženém DVD je kromě povinných dat ještě příloha s fragmenty rozhovorů s některými fotografy, tady připomínka, že fragmenty jsou

většinou citovány v textu, nejsou nijak technicky ani redakčně upravené a působí tak velmi autenticky. Podle mého názoru je škoda, že nejsou tyto fragmenty rozsáhlejší než uváděné cca 2 minuty, když už byly nahrávky pořízeny. Další přílohou označenou jako PII jsou útržky z různých anket v časopisech, kde se různí umělci snaží definovat termín Alternativní – Alternativa.

Třetí příloha představuje další fotografie od vybraných umělců. Množství příloh, volený jazyk textu i další je důkazem zaujetí Filipa tímto tématem. Ze všech materiálů je cítit hluboký vztah k hudbě i fotografii a to je na celé práci asi nejvýznamnější.

Rozsah textu na hranici zadaného je významně doplněn právě zajímavými přílohami. Práce je napsaná čtivě, svižným jazykem bez velkých překlepů. Zmínit, ale musím některé, na str. 10 je jméno Mick uváděno v uvozovkách, Mick Jagger je oficiální jméno frontmana Rolling Stones, překlep v názvu legendárního žižkovského klubu na str. 15 je dalším překlepem.

Přes uvedené, považuji teoretickou práci Filipa Zobače za přínosnou, Zadání je splněno. Práce má potenciál dalšího výzkumu a upřesnění problematiky fotografie hudební scény v Československu a v České republice, možná v práci diplomové.

Návrh klasifikace .....B – C velmi dobře – dobře .....

V(e) .....Praze..... dne .....27. 5. 2019.....

.....
podpis oponenta práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------